

uvedení členové nemohu ani nepřímou účastníti se dodávek a prací zadávaných obcí tím způsobem, že by nepřevzali realizování dotčených dodávek a prací pro obec přímo od obce, nýbrž že by převzali je od osob, jimž obec přímo provádění jich svěřila. Neboť i to byla by účast těchto členů na obecních zadávkách, ovšem účast nepřímá. Ale i taková účast je podle výslovného ustanovení zák. nepřípustná. Tendence cit. zákonného ustanovení jest ta, aby členové obecního zastupitelstva a komisi vůbec neměli účasti na realizaci obecních zadávek, a aby se tak vyhnuli kolisi, jež by mohla nastati mezi jejich zájmy jako soukromými podnikateli na straně jedné a zájmem obce na straně druhé, kteréžto zájmy nikterak se nekryjí. Poněvadž kolise ta mohla by nastati i při nepřímé účasti členů obecního zastupitelstva a komisi na obecních zadávkách, jest i tato nepřímá účast zákonem výslovně zakázána.

### Č. 11.962.

**Živnostenské právo: \* Předpis 2. věty odst. 4 § 23 a) živn. ř., podle něhož lze průkaz způsobilosti pro koncesovanou živnost po továrnicku provozovanou podati v osobě náměstka, vztahuje se jen na tovární živnosti provozované veřejnou obchodní neb komanditní společností.**

(Nález ze dne 7. června 1935 č. 16.511/35.)

Věc: Karel M. v H. (adv. Dr. Bedřich Berger z Prahy) proti ministerstvu obchodu o koncesi knihtiskařskou.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Rozhodnutím ze 4. června 1930 zem. úřad v Praze zamítl žádost st-lovu o udělení koncese knihtiskařské se stanovištěm v H., protože o potřebu jak místního obyvatelstva, tak i potřebu cizinců jest dostatečně postaráno po právu provozovanými koncesemi tohoto druhu.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání st-lovo z důvodu, že nepodal průkaz způsobilosti žádaný pro nastoupení živnosti knihtiskařské a dodal: Ustanovení § 23 a):4 živn. ř. o přípustnosti provozovat továrenský podnik způsobilým náměstkem vztahuje se pouze k veřejným obchodním společnostem a společností komanditním, nikoli na případy, kdy o koncesi žádá jednotlivec.

O stížnosti uvažoval nss takto: — — — — —

Stížnost vytýká nezákonnost nař. rozhodnutí a to v první řadě proto, že úřad prý nedbal při posuzování průkazu způsobilosti toho, že jde u st-le o živnost provozovanou po továrensku, a že úřad neprávem prohlásil, že je v tomto případě nepřípustné podati průkaz způsobilosti v osobě náměstka.

Námítka jest bezdůvodná a správným jest názor, že předpis druhé věty § 23 a) odst. 4 živn. ř. se vztahuje jenom na veřejné obchodní společnosti a společnosti komanditní. Předpis čtvrtého odstavce § 23 a) jest obdobou předpisu § 14 e) živn. ř. Prvá věta čtvrtého odstavce

§ 23 a) živn. ř. má na mysli netovárenské živn. podniky a odkazuje přímo na předpis § 14 e), který ustanovuje, že opoví-li veřejná obchodní společnost nebo společnost komanditní živnost řemeslnou, že průkaz způsobilosti pro takovou živnost předepsaný má podati aspoň jeden společník (resp. osobně ručící společník), který podle společenské smlouvy jest oprávněn provozovati obchody nebo zastupovati společnost. Druhá věta § 23 a) odst. 4 živn. ř. má na mysli po továřensku provozované koncesované podniky a to — jak tomu svědčí její spojení s větou prvou v témže odstavci — podniky uvedených společností a stanoví zde úlevu od požadavku předepsaného ve větě první. Úleva ta spočívá v tom, že při továřenském podniku nemusí podávat průkaz způsobilosti jeden ze společníků [§ 14 e)], nýbrž že stačí, podá-li se tento průkaz v osobě náměstka.

Tento výjimečný předpis druhé věty čtvrtého odstavce § 23 a) se vztahuje jenom na zmíněné společnosti a nelze jej rozšiřovati na případy, kdy jednotlivec žádá o propůjčení koncesované živnosti, k jejímuž nastoupení se vyžaduje zvláštní způsobilosti (§ 23 odst. 1 a 3), jak jest tomu také v případě, o který jde. V takovém případě musí průkaz způsobilosti podati sám žadatel a to i tehdy, když jde o podnik továřenský. Předpis § 1 odst. 5 živn. ř. neplatí totiž pro živnosti koncesované, neboť ustanovuje jenom, že podniky provozované po továřensku jsou vyňaty ze zařazení do živností řemeslných. Z toho tedy plyne, že továřenské podniky živn. nejsou vyňaty ze zařazení do živností koncesovaných. Také předpis § 15 č. 1 živn. ř. nečiní rozdílu mezi provozováním továřenským a netovárenským (sr. vysvětlivky k § 23 a) č. 2141 příloh k sten. protokolu posl. sněmovny XVII. zasedání r. 1905).

Když tedy o propůjčení koncesované živnosti, vázané na průkaz způsobilosti, žádá jednotlivec, není od toho průkazu osvobozen ani tehda, když jde o živn. podnik provozovaný po továřensku. Tento průkaz musí podati žadatel sám ve své osobě, neboť jenom on (a nikoli jeho náměstek) »nastupuje« koncesovanou živnost ve smyslu § 23 odst. 1 živn. řádu.

#### Č. 11.963.

**Živnostenské právo (Slovensko): »Sklad« ve smyslu § 56 živn. zák. nebo pouhé skladiště pro úschovu zboží?**

(Nález ze dne 7. června 1935 č. 16.582/35.)

V ě c: Firma Edmund M., úč. spol. v Budapešti, proti zemskému úřadu v Bratislavě o zřízení skladu v Bratislavě.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Výměrem ze 4. července 1932 nevzal městský notářský úřad v Bratislavě na vědomí oznámení firmy Edmund M., akciové společnosti pro pěstování a obchod semen v Budapešti, že zřídila v Bra-